HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

5 iunie 2014*

„Agricultură — Politica agricolă comună — Schemă de plată unică — Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Articolele 34, 36 și 137 — Drepturi de plată — Bază de calcul — Prime plătite pentru animalele și parcelele deținute de agricultor în perioada de referință — Modificare a modalităților de stabilire a suprafeței parcelelor agricole — Reducerea numărului de hectare eligibile pentru ajutor — Cerere formulată de agricultor în scopul obținerii unei reduceri a numărului și a unei majorări a valorii unitare a drepturilor sale de plată — Regulamentul (CE) nr. 796/2004 — Articolul 73a alineatul (2a) — Admisibilitate”

În cauza C-105/13,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos), prin decizia din 27 februarie 2013, primită de Curte la 4 martie 2013, în procedura

P. J. Vonk Noordegraaf

împotriva

Staatssecretaris van Economische Zaken,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii A. Borg Barthet (raportor) și E. Levits, doamna M. Berger și domnul F. Biltgen, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru guvernul olandez, de M. Bulterman și de B. Koopman, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Europeană, de H. Kranenborg și de G. von Rintelen, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 6 februarie 2014,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: neerlandeza.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolelor 34, 36 și 137 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO L 30, p. 16, rectificare în JO 2010, L 43, p. 7).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între domnul Vonk Noordegraaf, pe de o parte, și Staatssecretaris van Economische Zaken (secretarul de stat pentru afaceri economice, denumit în continuare „Staatssecretaris”), pe de altă parte, având ca obiect o modificare a drepturilor de plată unică în urma unei modificări a modalităților de stabilire a suprafeței eligibile pentru ajutor.

Cadrul juridic

Regulamentul (CE) nr. 1782/2003

3 Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, rectificare în JO 2004, L 94, p. 70, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177, rectificare în Ediție specială, 03/vol. 76, p. 291) a stabilit, printre altele, o schemă de ajutor de venit acordat agricultorilor decuplat de producție. Această schemă, desemnată la articolul 1 a doua liniuță din acest regulament ca „schema de plată unică”, combină un anumit număr de plăți directe plătite agricultorilor în cadrul unor scheme diferite de sprijin existente până la data respectivă.

4 În vederea punerii în aplicare a schemei de plată unică, statele membre puteau opta pentru modelul așa-numit „istoric” sau pentru modelul așa-numit „regional”.

5 În cadrul modelului așa-numit „istoric”, agricultorii care au beneficiat, într-o perioadă de referință ce cuprinde anii calendaristici 2000-2002, de o plată în temeiul cel puțin al unei scheme de sprijin prevăzute în anexa VI la Regulamentul nr. 1782/2003 aveau dreptul să beneficieze de „drepturi de plată” calculate pe baza unui cuantum de referință obținut, pentru fiecare agricultor, pornind de la media anuală, pe această perioadă, a totalului plăților care i-au fost acordate în temeiul acestor scheme.

6 Articolul 43 din acest regulament, intitulat „Stabilirea drepturilor la plată”, prevedea:

„(1) Fără să aducă atingere articolului 48, orice agricultor beneficiază de un drept la plata pe hectar, calculat prin împărțirea cuantumului de referință la media pe trei ani a numărului total de hectare care dădeau dreptul, în perioada de referință, la plăți directe a căror listă figurează în anexa VI.

Numărul total de drepturi la plată este egal cu numărul mediu de hectare menționat anterior.

[…]

(2) Numărul de hectare prevăzut la alineatul (1) include de asemenea:

[…]

(b) toate suprafețele furajere din perioada de referință.

(3) În sensul alineatului (2) litera (b) din prezentul articol, prin «suprafață furajeră» se înțelege suprafața exploatației disponibile pe parcursul întregului an calendaristic, în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei […] pentru creșterea animalelor, inclusiv suprafețele utilizate în comun și suprafețele utilizate pentru culturi mixte. Această suprafață nu include:

— clădirile, pădurile, iazurile, potecile;

— suprafețele utilizate pentru alte culturi eligibile pentru ajutor comunitar, pentru culturi permanente sau pentru horticultură;

— suprafețele care beneficiază de o schemă de sprijin pentru agricultorii care se ocupă de anumite culturi arabile, utilizate în cadrul schemei de sprijin pentru furaje uscate sau care fac obiectul unui program național sau comunitar de retragere a terenurilor din circuitul agricol.

[…]”

Regulamentul nr. 73/2009

7 Regulamentul nr. 73/2009 a abrogat și a înlocuit Regulamentul nr. 1782/2003 începând de la 1 ianuarie 2009. Considerentul (49) al acestui regulament are următorul cuprins:

„În alocarea inițială a drepturilor de plată de către statele membre, unele greșeli au dus la plăți deosebit de mari către agricultori. Această nerespectare a regulilor de alocare face, în mod normal, obiectul unei corecții financiare, până când sunt luate măsuri corective. Cu toate acestea, luând în considerare timpul care a trecut de la momentul când drepturile de plată au fost alocate pentru prima dată, corecția necesară ar duce la constrângeri legale și administrative disproporționate pentru statele membre. Din rațiuni de securitate juridică, alocarea acestor plăți ar trebui, în consecință, regularizată.”

8 Potrivit articolului 2 litera (h) din Regulamentul nr. 73/2009, „«suprafață agricolă» înseamnă orice suprafață de teren arabil, pășune permanentă sau culturi permanente”.

9 Articolul 14 din acest regulament prevede:

„Fiecare stat membru instituie un sistem integrat de administrare și control (denumit în continuare «sistemul integrat»).

[…]”

10 Potrivit articolului 33 alineatul (1) din Regulamentul nr. 73/2009:

„Ajutorul din cadrul schemei de plată unică este disponibil pentru agricultori dacă aceștia:

(a) dețin drepturi de plată pe care le-au obținut în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

[…]”

11 Articolul 34 din Regulamentul nr. 73/2009 prevede:

„(1) Ajutorul din cadrul schemei de plată unică se acordă agricultorilor la activarea drepturilor de plată pe hectar eligibil. Drepturile de plată activate vor acorda dreptul la plata sumei stabilite în cadrul schemei.

(2) În sensul prezentului titlu, «hectar eligibil» înseamnă:

(a) orice suprafață agricolă a exploatației și orice suprafață plantată cu specii forestiere cu ciclu scurt de producție (cod NC ex 0602 90 41), care este utilizată pentru o activitate agricolă sau, în cazul în care suprafața este utilizată și în activități neagricole, activitatea agricolă să predomine […]."

12 Articolul 36 din regulamentul menționat prevede:

„Drepturile la plata pe hectar nu se modifică, exceptând cazul în care prezentul regulament prevede dispoziții contrare.

Comisia, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 141 alineatul (2), stabilește începând din 2010 norme pentru modificarea drepturilor de plată, în special în cazul fracțiunilor de drepturi."

13 Potrivit articolului 137 din Regulamentul nr. 73/2009:

„(1) Drepturile de plată alocate agricultorilor înainte de 1 ianuarie 2009 sunt considerate legale și reglementate începând cu 1 ianuarie 2010.

(2) Alineatul (1) nu se aplică drepturilor de plată alocate agricultorilor pe baza unor cereri care prezintă greșeli materiale, cu excepția cazurilor în care eroarea nu a putut fi detectată în mod rezonabil de către agricultor.

(3) Alineatul (1) din prezentul articol nu aduce atingere drepturilor Comisiei de a lua deciziile prevăzute la articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 în privința cheltuielilor suportate pentru plățile acordate pentru oricare an calendaristic până în 2009, inclusiv."

Regulamentul (CE) nr. 796/2004

14 Potrivit articolului 73a din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a ecocondiționalității, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentele (CE) nr. 1782/2003 și (CE) nr. 73/2009 ale Consiliului și de aplicare a ecocondiționalității în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 479/2008 al Consiliului (JO L 141, p. 18, rectificare în JO 2005, L 37, p. 22, și în JO 2006, L 144, p. 30, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 210), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 380/2009 al Comisiei din 8 mai 2009 (JO L 116, p. 9, denumit în continuare „Regulamentul nr. 796/2004"):

„(1) În cazul în care, după ce agricultorilor li s-au acordat drepturi la plată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 795/2004, se stabilește că anumite drepturi la plată s-au acordat în mod necuvenit, agricultorul în cauză cedează drepturile acordate în mod necuvenit rezervei naționale prevăzute la articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

[…]

Se consideră că drepturile acordate în mod necuvenit nu au fost atribuite de la început.

(2) În cazul în care, după ce agricultorilor li s-au acordat drepturi la plată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 795/2004, se stabilește că valoarea drepturilor la plată este prea mare, respectiva valoare se ajustează în consecință. Ajustarea se efectuează și pentru drepturile la plată care au fost transferate între timp altor agricultori. Valoarea reducerii se alocă rezervei naționale prevăzute la articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

Se consideră că drepturile la plată au fost acordate de la început la valoarea care rezultă în urma ajustării.

(2a) În cazul în care, în sensul aplicării dispozițiilor de la alineatele (1) și (2), se stabilește faptul că numărul de drepturi acordate unui agricultor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 795/2004 este incorect, precum și dacă atribuirea nejustificată nu are niciun efect asupra valorii totale a drepturilor primite de agricultor, statul membru recalculează drepturile de plată și corectează, după caz, tipul drepturilor atribuite agricultorului. Totuși, această dispoziție nu se aplică în cazul în care erorile ar fi putut fi detectate de către agricultori."

15 Alineatul (2a) al articolului 73a din Regulamentul nr. 796/2004 a fost introdus prin Regulamentul (CE) nr. 972/2007 al Comisiei din 20 august 2007 (JO L 216, p. 3), al cărui considerent (19) are următorul cuprins:

„În anumite situații, atribuirea nejustificată a drepturilor nu a afectat valoarea totală, ci doar numărul drepturilor agricultorului. În aceste cazuri, statele membre ar trebui să corecteze atribuirea sau, după caz, tipul drepturilor, fără a reduce valoarea corespunzătoare. Dispoziția nu trebuie să se aplice decât dacă agricultorul nu ar fi putut detecta eroarea."

Regulamentul (CE) nr. 1122/2009

16 Potrivit articolului 81 din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol (JO L 316, p. 65, rectificare în JO 2013, L 246, p. 3):

„(1) Fără a aduce atingere articolului 137 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, dacă, după ce agricultorilor li s-au acordat drepturi la plată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 795/2004 sau cu Regulamentul (CE) nr. 1120/2009, se stabilește că anumite drepturi la plată s-au acordat în mod necuvenit, agricultorul în cauză cedează drepturile acordate în mod necuvenit rezervei naționale prevăzute la articolul 41 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

[…]

(2) Fără a aduce atingere articolului 137 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în cazul în care, după ce agricultorilor li s-au acordat drepturi la plată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 795/2004 [sau cu Regulamentul (CE) nr. 1120/2009], se stabilește că valoarea drepturilor la plată este prea mare, respectiva valoare se ajustează în mod corespunzător. Ajustarea se efectuează și pentru drepturile la plată care au fost transferate între timp altor agricultori. Valoarea reducerii se alocă rezervei naționale prevăzute la articolul 41 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Se consideră că drepturile la plată au fost acordate de la început la valoarea care rezultă în urma ajustării.

(3) În cazul în care, în sensul alineatelor (1) și (2), se stabilește că numărul drepturilor alocate agricultorului în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 795/2004 sau Regulamentul (CE) nr. 1120/2009 este incorect, iar alocarea efectuată în mod necuvenit nu are niciun impact asupra valorii totale a drepturilor pe care agricultorul le-a primit, statul membru recalculează drepturile la plată și, după caz, corectează tipul drepturilor alocate agricultorului.

Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică dacă erorile ar fi putut fi, în mod normal, depistate de agricultori.”

17 Potrivit articolului 86 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1122/2009:

„Regulamentul (CE) nr. 796/2004 se abrogă începând cu 1 ianuarie 2010.

Cu toate acestea, continuă să se aplice în ceea ce privește cererile de ajutor introduse pe parcursul anilor de comercializare sau perioadele de referință pentru prime care încep înainte de 1 ianuarie 2010.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

18 Prin decizia din 18 iulie 2006, Staatssecretaris a stabilit, în temeiul articolului 43 din Regulamentul nr. 1782/2003, numărul și valoarea drepturilor de plată alocate domnului Vonk Noordegraaf.

19 În acest scop, valoarea medie a cuantumurilor totale ale primelor care i-au fost plătite pentru bovinele sale în perioada 2000-2002 a fost împărțită la numărul mediu, calculat pentru aceeași perioadă, al numărului total de hectare de care dispunea, rezultatul astfel obținut fiind „dreptul de plată pe hectar”.

20 Potrivit instanței de trimitere, numărul mediu de hectare de care dispunea domnul Vonk Noordegraaf în perioada menționată a fost stabilit în acel moment la 10,76.

21 În anul 2009, domnul Vonk Noordegraaf dispunea de 9,79 drepturi de plată și în cererea pentru plata unică pe care a formulat-o pentru acest an a declarat o suprafață de 10,76 hectare.

22 Cu toate acestea, prin decizia din 30 iunie 2010, Staatssecretaris a reținut un număr de hectare inferior celui menționat de domnul Vonk Noordegraaf în cererea sa. Astfel, în cursul anului 2009, ca urmare a observațiilor formulate de Comisie, autoritățile olandeze au modificat modalitățile de stabilire a suprafeței parcelelor agricole în Țările de Jos. S-a decis, așadar, să se utilizeze, începând cu anul 2009, un registru al parcelelor, ținând seama de „suprafața netă” a acestora, și anume terenurile cultivabile, excluzând pe viitor părțile neeligibile precum canalele, acostamentele și drumurile.

23 Această decizie a avut drept consecință o reducere a cuantumului ajutorului plătit domnului Vonk Noordegraaf în cadrul schemei de plată unică pentru anul 2009 în raport cu anii precedenți.

24 În aceste condiții, domnul Vonk Noordegraaf a contestat decizia din 30 iunie 2010 la Staatssecretaris, care, prin decizia din 29 octombrie 2010, a admis în parte ca fondată contestația acestuia.

25 Domnul Vonk Noordegraaf a formulat o acțiune împotriva acestei din urmă decizii, iar prin decizia revizuită din 19 mai 2011 (denumită în continuare „decizia din 19 mai 2011”), Staatssecretaris a stabilit, pentru anul 2009, suprafața determinată a parcelelor domnului Vonk Noordegraaf la 8,34 hectare.

26 Părțile din litigiul principal sunt de acord cu privire la suprafața respectivă, precum și cu privire la faptul că reducerea acesteia în raport cu cea reținută pentru anii anteriori rezultă exclusiv ca urmare a modificării metodei de măsurare a parcelelor în cauză.

27 În fața instanței de trimitere, domnul Vonk Noordegraaf susține însă că introducerea noului sistem de identificare a parcelelor a avut drept consecință o reducere a suprafeței agricole pe care o poate invoca în viitor în vederea activării drepturilor sale de plată. Prin urmare, el solicită recalcularea numărului și a valorii drepturilor sale de plată pe baza numărului de hectare stabilit prin decizia din 19 mai 2011.

28 În aceste condiții, College van Beroep voor het bedrijfsleven a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Regulamentul nr. 73/2009, în special articolele 34, 36 și 137 din acesta, se aplică în mod corect în cazul în care unui agricultor care a obținut drepturi de plată pe baza unei producții intensive și care au fost calculate în funcție de suprafața aflată în posesia sa nu i se plătește o parte importantă a acestor drepturi de plată doar pentru motivul că suprafața eligibilă determinată pentru plată este inferioară ca urmare a unei modificări a metodei de măsurare, deși, în conformitate cu metoda de măsurare aplicată de statul membru la activarea drepturilor de plată în temeiul articolului 34 din acest regulament, însă respinsă ulterior de Comisie, a declarat cu bună-credință suprafața eligibilă în hectare aflată invariabil în posesia sa?”

Cu privire la întrebarea preliminară

29 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că drepturile de plată ale unui agricultor trebuie să facă obiectul unui nou calcul atunci când, la stabilirea inițială a acestor drepturi de plată, cuantumul de referință al agricultorului respectiv a fost împărțit la un număr prea mare de hectare pe baza modalităților de stabilire a suprafeței parcelelor agricole aplicate în acel moment în statul membru în cauză.

30 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în urma integrării prin Regulamentul nr. 1782/2003 a fostelor scheme de sprijin în schema de plată unică, valoarea drepturilor de plată ale fiecărui agricultor a fost calculată, în statele membre care au optat pentru modelul așa-numit „istoric”, pe baza nivelului ajutoarelor obținute de agricultorul respectiv într-o perioadă de referință corespunzătoare anilor 2000-2002.

31 Fiecărui agricultor eligibil i s-a acordat astfel un anumit număr de drepturi de plată, numărul și valoarea acestora fiind obținute prin împărțirea mediei plăților de care a beneficiat acesta în perioada de referință menționată la numărul mediu, calculat pentru aceeași perioadă, de hectare care au dat dreptul la plățile respective sau, în conformitate cu prevederile articolului 43 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1782/2003, la numărul mediu de hectare disponibile pentru creșterea animalelor.

32 În conformitate cu dispozițiile articolului 34 din Regulamentul nr. 73/2009, ajutorul se acordă agricultorilor la activarea drepturilor de plată pe hectar eligibil, numai drepturile de plată activate dând dreptul la plata sumei stabilite în cadrul schemei.

33 În litigiul principal, domnului Vonk Noordegraaf i s-au acordat, în cursul anului 2006, drepturi de plată calculate pe baza primelor care i-au fost plătite pentru bovinele sale în perioada de referință și a parcelelor care se aflau la dispoziția sa în aceeași perioadă.

34 Cu toate acestea, în urma unei modificări, în cursul anului 2009, a modalităților de stabilire a suprafeței parcelelor agricole în Țările de Jos, suprafața parcelelor domnului Vonk Noordegraaf a fost revizuită în scădere de către autoritățile olandeze, ceea ce a avut drept consecință faptul că numărul de hectare eligibil pentru ajutor pe care acesta l-a putut, așadar, invoca în scopul activării drepturilor sale de plată a fost inferior numărului de drepturi de plată de care dispunea.

35 În măsura în care nu mai poate primi ajutor pentru totalitatea drepturilor sale de plată, domnul Vonk Noordegraaf solicită autorităților olandeze majorarea valorii unitare a acestora, concomitent cu reducerea în mod proporțional a numărului lor astfel încât valoarea totală a drepturilor sale de plată să rămână neschimbată.

36 Cu alte cuvinte, domnul Vonk Noordegraaf solicită autorității competente recalcularea numărului și a valorii drepturilor sale de plată întemeindu-se pe suprafața netă a parcelelor sale astfel cum este definită în decizia din 19 mai 2011.

37 În această privință, este necesar să se amintească de la bun început că articolul 36 din Regulamentul nr. 73/2009 prevede că drepturile la plata pe hectar nu se modifică, exceptând cazul în care acest regulament prevede dispoziții contrare.

38 Astfel, în măsura în care orice drept de plată activat conferă dreptul de plată a cuantumului pe care îl stabilește, o modificare a acestui cuantum ar avea drept consecință o diminuare sau o majorare a cuantumului ajutorului plătit agricultorului în cauză. Or, după cum reiese din considerentul (29) al Regulamentului nr. 1782/2003, unul dintre obiectivele schemei de plată unică este de a permite fiecărui agricultor să beneficieze în continuare de un nivel de ajutor echivalent sumelor care i-au fost acordate în perioada de referință.

39 Este tocmai ceea ce revendică domnul Vonk Noordegraaf în litigiul dintre el și Staatssecretaris.

40 Trebuie constatat totuși că nicio dispoziție a Regulamentului nr. 73/2009 nu prevede în mod expres posibilitatea de a modifica drepturile de plată ale unui agricultor care s-ar afla într-o situație comparabilă cu cea a domnului Vonk Noordegraaf.

41 Cu toate acestea, în cadrul exercitării competențelor de executare care i-au fost conferite de articolul 36 alineatul (2) din regulamentul menționat, Comisia a adoptat Regulamentul nr. 796/2004, al cărui articol 73a alineatul (2a) prevede că, în cazul în care agricultorului i s-au acordat anumite drepturi de plată în mod necuvenit, însă o astfel de alocare nu are niciun efect asupra valorii totale a drepturilor care i-au fost acordate, acestea din urmă trebuie să facă obiectul unui nou calcul, sub rezerva că erorile nu au putut fi detectate în mod rezonabil de agricultor.

42 În litigiul principal este cert că valoarea totală a drepturilor de plată care au fost acordate domnului Vonk Noordegraaf corespunde mediei ajutoarelor primite de acesta înainte de introducerea schemei de plată unică.

43 Guvernul olandez arată totuși că, întrucât a fost elaborată în conformitate cu normele și cu cerințele în vigoare la data adoptării sale, decizia din 18 iulie 2006, prin care Staatssecretaris a stabilit numărul și valoarea drepturilor de plată acordate domnului Vonk Noordegraaf, nu este eronată.

44 În această privință trebuie amintit mai întâi că domnului Vonk Noordegraaf i-a fost acordat inițial un număr de drepturi de plată calculat pe baza suprafeței „brute” a parcelelor pe care le deținea în perioada de referință, în conformitate cu metoda aplicată la momentul respectiv de autoritățile olandeze.

45 Ulterior, în contextul adoptării deciziei din 30 iunie 2010, autoritățile olandeze au efectuat o nouă măsurare a parcelelor deținute de domnul Vonk Noordegraaf. Autoritățile menționate au exclus de această dată anumite elemente de peisaj precum acostamentele, canalele și drumurile pentru a obține suprafața „netă” a parcelelor în discuție.

46 În continuare, trebuie arătat că, potrivit articolului 43 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1782/2003, suprafețele furajere nu includ, printre altele, iazurile și potecile. În plus, dintr-o interpretare *a contrario* a articolului 30 alineatul (2) din Regulamentul nr. 796/2004 rezultă că elemente de peisaj precum gardurile, gropile și zidurile nu pot face parte, în principiu, din suprafețele eligibile pentru ajutor.

47 Astfel, elemente de peisaj precum acostamentele, drumurile și canalele nu pot fi, în principiu, luate în considerare pentru a stabili suprafața eligibilă pentru ajutor.

48 Rezultă în mod logic că asemenea elemente de peisaj nu pot fi luate în considerare nici în vederea stabilirii drepturilor de plată acordate unui agricultor, în lipsa cărora acesta, la fel ca domnul Vonk Noordegraaf, ar dispune de un număr de drepturi de plată superior numărului de hectare pe care îl va putea invoca ulterior în scopul activării drepturilor sale.

49 Prin urmare, în cazul în care, precum în litigiul principal, autoritățile competente au ținut seama de aceste elemente la stabilirea parcelelor agricole ale unui agricultor, este necesar să se considere că numărul de drepturi de plată acordate acestuia era „incorect” în sensul articolului 73a alineatul (2a) din Regulamentul nr. 796/2004.

50 În sfârșit, trebuie să se prezume că un agricultor în situația domnului Vonk Noordegraaf nu ar fi putut să detecteze în mod rezonabil erorile privind stabilirea suprafeței parcelelor sale în măsura în care erorile erau consecința directă a metodei aplicate la momentul respectiv de către autoritățile naționale competente.

51 În consecință, este necesar să se considere că, potrivit articolului 73a alineatul (2a) din Regulamentul nr. 796/2004, drepturile de plată ale unui agricultor trebuie să facă obiectul unui nou calcul atunci când, din cauza modalităților incorecte de stabilire a suprafeței parcelelor agricole aplicate în statul membru în cauză, agricultorului i s-a acordat în mod necuvenit un anumit număr de drepturi de plată pentru motivul că cuantumul său de referință a fost împărțit la un număr prea mare de hectare.

52 Contrar celor susținute de guvernul olandez, această apreciere nu este repusă în discuție de articolul 137 alineatul (1) din Regulamentul nr. 73/2009, potrivit căruia drepturile de plată alocate agricultorilor înainte de 1 ianuarie 2009 sunt considerate legale și corecte începând cu 1 ianuarie 2010.

53 După cum reiese din considerentul (49) al Regulamentului nr. 73/2009, această dispoziție urmărește astfel să permită statelor membre să renunțe la recuperarea plăților efectuate în mod necuvenit anumitor agricultori, ținând seama de constrângerile legale și administrative disproporționate pe care le-ar implica adoptarea unor măsuri corective necesare. Articolul 137 alineatul (2) din Regulamentul nr. 73/2009 limitează, pe de altă parte, întinderea alineatului (1), excluzând din domeniul său de aplicare drepturile de plată alocate pe baza unor cereri care prezintă erori materiale.

54 Din considerațiile care precedă rezultă că finalitatea articolului 137 alineatul (1) din Regulamentul nr. 73/2009 este, pentru motive legate de principiul securității juridice, protejarea agricultorilor de bună-credință care beneficiaseră de plăți necuvenite, iar nu sancționarea viitoare a agricultorilor cărora, asemenea domnului Vonk Noordegraaf, li s-a acordat un număr prea ridicat de drepturi de plată întrucât, pe baza modalităților incorecte de stabilire a suprafeței parcelelor agricole aplicate la momentul respectiv în statul membru în cauză, cuantumul lor de referință a fost împărțit la un număr prea mare de hectare.

55 Prin urmare, este necesar să se considere că articolul 73a alineatul (2a) din Regulamentul nr. 796/2004 nu intră în domeniul de aplicare al articolului 137 alineatul (1) din Regulamentul nr. 73/2009.

56 Această interpretare este confirmată de Regulamentul nr. 1122/2009, care a abrogat și a înlocuit Regulamentul nr. 796/2004, aplicabil *ratione temporis* situației de fapt din litigiul principal, precum și în special de economia articolului 81 din acesta.

57 Astfel, la alineatele (1) și (2) ale articolului menționat, legiuitorul Uniunii a indicat în mod expres că normele prevăzute de aceste două dispoziții, și anume că drepturile de plată acordate în mod necuvenit trebuie cedate rezervei naționale și, respectiv, că valoarea drepturilor de plată trebuie ajustată în cazul în care se stabilește că aceasta este prea mare, se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 137 din Regulamentul nr. 73/2009.

58 În schimb, alineatul (3) al articolului 81 din Regulamentul nr. 1122/2009, al cărui text corespunde cu cel al articolului 73a alineatul (2a) din Regulamentul nr. 796/2004, nu conține nicio trimitere la articolul 137 din Regulamentul nr. 73/2009, astfel încât această dispoziție nu intră în domeniul de aplicare al acestui din urmă articol.

59 Având în vedere ansamblul considerațiilor precedente, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 73a alineatul (2a) din Regulamentul nr. 796/2004 trebuie interpretat în sensul că drepturile de plată ale unui agricultor trebuie să facă obiectul unui nou calcul atunci când, la stabilirea inițială a drepturilor sale de plată, cuantumul de referință al acestui agricultor a fost împărțit la un număr prea mare de hectare pe baza modalităților de stabilire a suprafeței parcelelor agricole aplicate la momentul respectiv în statul membru în cauză. Articolul 137 din Regulamentul nr. 73/2009 nu este aplicabil unei corecții efectuate în temeiul articolului 73a alineatul (2a) din Regulamentul nr. 796/2004.

Cu privire la cheltuielile de judecată

60 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolul 73a alineatul (2a) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a ecocondiționalității, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentele (CE) nr. 1782/2003 și (CE) nr. 73/2009 ale Consiliului și de aplicare a ecocondiționalității în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 479/2008 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 380/2009 al Comisiei din 8 mai 2009, trebuie interpretat în sensul că drepturile de plată ale unui agricultor trebuie să facă obiectul unui nou calcul atunci când, la stabilirea inițială a drepturilor sale de plată, cuantumul de referință al acestui agricultor a fost împărțit la un număr prea mare de hectare pe baza modalităților de stabilire a suprafeței parcelelor agricole aplicate la momentul respectiv în statul membru în cauză. Articolul 137 din Regulamentul nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 nu este aplicabil unei corecții efectuate în temeiul articolului 73a alineatul (2a) din Regulamentul nr. 796/2004.

Semnături